

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

— Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökanden har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökanden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

— Sökanden har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökanden hade getts möjlighet att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 29 april 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers mot kommissionen

(Mål T-270/14)

(2014/C 223/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och S. Kobes)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

— Sökanden har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

— Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökanden har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökanden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

— Sökanden har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökanden hade getts möjlighet att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 29 april 2014 – Styron Deutschland mot kommissionen

(Mål T-271/14)

(2014/C 223/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och S. Kobes)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

— Sökanden har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.